

[Formanden.]

vil det ikke på nævnte baggrund være nødvendigt i lejelovgivningen at indføre skarpere bestemmelser til beskyttelse af sådanne medborgere, der er henvist til at leje enkelte værelser i den bestående boligmasse?"

Spørgeren har udbedt sig skriftligt svar.

Medlem af folketinget Poul Møller har meddelt mig, at han ønsker til statsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil statsministeren på regeringens vegne oplyse, hvilken dato de nuværende færøske og grønlandske folketingsmandaters gyldighed ophører?"

Spørgeren har udbedt sig skriftligt svar.

Statsrevisorerne har afgivet beretning om udviklingen i Danmarks radios driftsudgifter og driften af programtjenesten m. v. Eksemplarer er omdelt.

Ved folketingsmand Per Federspiel er til orientering for folketingets medlemmer modtaget en rapport udarbejdet af sekretæren for den danske delegation til Europarådet. Eksemplarer er omdelt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag:

Finansministeren (Henry Grønbaun): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til finanslov for finansåret 1. april 1967-31. marts 1968.

I henhold til grundlovens § 45 skal forslag til finanslov for det kommende finansår fremsættes for folketinget senest fire måneder før finansårets begyndelse. Da det folketing, der vil fremgå af valget den 22. november, ikke kan forventes indkaldt før i begyndelsen af december måned, vil en efterkommelse af den i grundloven fastsatte tidsfrist nødvendiggøre, at finanslovsforslaget fremsættes over for det nuværende folketing.

Regeringen har under disse forhold fremskyndet færdiggørelsen af finanslovsforslaget, således at der i dag kan forelægges et fuldt udarbejdet forslag. Fremrykningen af tidspunktet for forslagens fremsættelse har dog udelukket, at de meget omfattende „Anmærkninger til finanslovsforslaget“ har kunnet forelægges samtidig.

Under sædvanlige forhold udarbejdes finanslovsforslaget således, at der kun tages

hensyn til lovforslag med statsfinansielt sigte, og kun såfremt disse forelægges for folketinget forud for eller samtidig med finanslovsforslaget. I det foreliggende forslag er dog medregnet konsekvenserne af enkelte nye lovforslag og af forlængelse af gældende love, uagtet forslag herom under de foreliggende forhold ikke har kunnet fremsættes i folketinget.

Forinden jeg nærmere omtaler finanslovsforslagets indhold, skal jeg gøre nogle korte bemærkninger om den statsfinansielle udvikling i indeværende finansår.

Efter de foreløbige oplysninger, vi har om udviklingen i statens indtægter i 1966-67, ser det ud til, at told- og forbrugsafgifterne vil vise en nedgang i forhold til finanslovens tal. De seneste skøn peger i retning af en mindreindtægt på henimod 300 mill. kr. Denne mindreindtægt opvejes dog noget af en forventet merindtægt på indkomstbeskatningen på ca. 100 mill. kr. Nedgangen i indtægterne fra forbrugsafgifterne hænger sammen med aktivitetsdæmpningen især i forårsmånederne og med den noget bedre balance, der i øvrigt er opnået i den samlede økonomi.

På udgiftssiden er på forskellige større poster konstateret forskydninger, der sammenlagt vil indebære en merudgift på godt 100 mill. kr. Det drejer sig om løvbundne tilskud, der efter de senest foreliggende skøn bliver noget større end budgetteret.

På kapitalbudgettet er konstateret en forskydning på arveafgifterne, der påregnes at udvise en merindtægt på ca. 15 mill. kr.

Af de samlede reserver, der efter det finanspolitiske forlig mellem socialdemokratiet, det radikale venstre og venstre blev optaget på finansloven med i alt 195 mill. kr. til imødegåelse af merudgifter ved nye bevillingsforslag, er der indtil nu disponeret over knap 120 mill. kr.

De enkelte indtil nu konstaterede forskydninger i forhold til finansloven betyder, at det samlede statsfinansielle resultat vil udvise et kasseoverskud på omkring 500 mill. kr. mod det budgetterede kasseoverskud på godt 800 mill. kr., en forskydning, der svarer til den opnåede bedre balance i samfundsøkonomien.

I finanslovsforslaget for 1967-68 er der budgetteret med drifts- og anlægsudgifter til et samlet beløb på godt 17,7 milliarder

[Finansministeren.]

kr. eller ca. 2.000 mill. kr. mere, end udgifterne ventes at blive i 1966-67. Denne stigning er godt 600 mill. kr. mindre end stigningen fra 1965-66 til 1966-67.

Heroverfor står et indtægtsskøn på ca. 19 milliarder kr., eller ligeledes ca. 2.000 mill. kr. mere, end indtægterne forventes at ville andrage i år. Denne stigning i indtægterne er ca. 400 mill. kr. mindre end stigningen fra 1965-66 til 1966-67.

Da der samtidig kun påregnes begrænsede bevægelser på kapitalbudgettet i forhold til indeværende finansår, kan der i finansåret 1967-68 påregnes et nogenlunde tilsvarende kasseoverskud som i år, eller ca. 500 mill. kr.

Finanslovforslaget er udarbejdet på grundlag af pris- og lønniveauet i april 1966. Det indeholder som sædvanlig reserver til imødegåelse af pris- og lønstigninger, der må anses for sandsynlige i løbet af indeværende og næste finansår, samt reserver til dækning af merudgifter ved nye bevillingsforslag, det i finansårets løb viser sig nødvendigt at søge bevillingsmyndighedernes tilslutning til.

Finanslovforslaget er baseret på de samme forudsætninger om aktivitetsniveauet i de forskellige statsinstitutioner m. v., som var lagt til grund for udarbejdelsen af 3 års budgetoverslagene. Med henvisning til min redegørelse den 25. oktober og den efterfølgende folketingsdebat herom kan det foreliggende finanslovforslag kort karakteriseres som et stramt budget, hvor udgiftstigningerne — bortset fra pris- og lønstigninger — kan henføres til vedtagne nye love eller andre trufne beslutninger, som har fastlagt retningslinjer og målsætninger med reelt bindende virkninger.

Ud over tillægsbevillingsreserverne er der på forslaget afsat en reserve på 1,3 milliarder kr. til imødegåelse af løn- og pristigninger samt til den landbrugsstøtte, der måtte blive vedtaget for 1967-68 ud over de lovbundne bevillinger, der er optaget på §§ 11 og 13.

Som nævnt andrager tillægsbevillingsreserverne i indeværende finansår 195 mill. kr. På finanslovforslaget er hertil afsat i alt 200 mill. kr., fordelt med 100 mill. kr. på driftsbudgettet, 40 mill. kr. til anlægs-

arbejder, 30 mill. kr. til ejendomserhvervelser og 30 mill. kr. til udlån.

Finanslovforslagets indtægtsside er budgetteret under forudsætning af uændret forlængelse af skatte- og afgiftslovgivning, dog med korrektioner for virkningerne af fremsatte lovforslag eller forslag, der under sædvanlige forhold ville være fremsat samtidig med finanslovforslaget.

Lovforslaget om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl. er således indregnet ligesom den aftalte forhøjelse på $\frac{1}{4}$ pct. af beregnet husleje i enfamiliehuse og forslaget om ændringer i toldloven. Endvidere er der budgetteret med en uændret forlængelse af den midlertidige stempeleafgiftslov, der udløber med udgangen af indeværende finansår. De ændringer i skattelovgivningen, som vil følge af folketingets beslutning om, at forslag til lempelse i beskatningen af merindkomster skal udarbejdes og fremsættes, er ikke indregnet i finanslovforslaget.

Indkomstskatten af personer er ud fra de givne forudsætninger skønnet at ville indbringe ca. 7,3 milliarder kr. eller en forøgelse med ca. 1.100 mill. kr. i forhold til den forventede indtægt i 1966-67. Beregningen hviler på et foreløbigt skøn, hvorefter de samlede personindkomster fra kalenderåret 1965 til 1966 antages at være steget med godt 10 pct. mod 13 pct. året før.

Under hensyn til den i indeværende finansår stedfundne udvikling i provenuet af told- og forbrugsafgifterne er disse indtægter budgetteret til i alt godt 10,4 milliarder kr. eller en stigning på 600-700 mill. kr. i forhold til det i år forventede provenu.

Udgifterne på drifts- og anlægsbudgettet stiger som nævnt med ca. 2 milliarder kr. til 17.740 mill. kr.

Af den samlede stigning vedrører knap 320 mill. kr. anlægsudgifter, heraf 36 mill. kr. øgede vejrefusioner til kommunerne. Bortset fra disse viser anlægsbudgettet en forhøjelse på knap 300 mill. kr., hvoraf en del må tilskrives løn- og pristigninger. Endvidere er der en stærkt øget udgift til arealerhvervelser i forbindelse med de nye motorvejsanlæg.

Merudgiften på driftsbudgettet kan op-

[Finansministeren.]

gøres til ca. 1.700 mill. kr. Der er her budgetteret med uændret lovgivning, idet der dog er forudsat gennemført en forhøjelse af folkepensionsbidraget fra $2\frac{1}{2}$ til 3 pct. Der påregnes herved opnået en forbedring på ca. 140 mill. kr.

Endelig skal jeg om kapitalbudgettet bemærke, at det ved budgetteringen er forudsat, at loven om statens 2 præmieobligationslån, der udløber i 1967, forlænges tilsvarende den tidligere udløbne præmieobligationslov.

Vi har for nylig her i tinget haft en debat om statens udgiftspolitik, og det ny folketing vil få lejlighed hertil igen, når der i december måned på ny skal fremsættes et finanslovforslag. Til den tid vil der foreligge udførlige anmærkninger til forslaget. Jeg skal derfor ikke nu komme ind på en nærmere gennemgang af de enkelte bevilningsområder.

Sluttelig skal jeg henvise til, at finanslovforslaget nøje følger de synspunkter, som statsministeren gav udtryk for i sin redeagørelse til folketinget ved samlingens åbning. Regeringen har, som det fremgår af det sagte, søgt de samlede udgiftsstigninger holdt inden for den ramme, der er fastlagt ved indtægtsstigningen på grundlag af gældende skatte- og afgiftslove, idet der — som også nævnt i åbningstalen — er regnet med en moderat forhøjelse af folkepensionsbidraget.

Regeringen anser det fortsat for vigtigt, at den stabiliseringspolitik, der blev indledt i 1965, videreføres, og det er et væsentligt led heri, at balancen på statsbudgettet fastholdes. Den reelle aktivitetsudvidelse, som dette hensyn tillader, er i forslaget beholdt en videreførelse af ekspansionen på de områder, hvor der i folketinget har været almindelig tilslutning til, at statens virksomhed må forøges. Det drejer sig i første række om sundhedsvæsenet og den sociale forsyning, uddannelsen og forskningen, det grønlandske bevillingsområde og bistanden til udviklingslandene. Det er regeringens overbevisning, at de foreslåede forøgelse på disse områder bør gennemføres.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at fremsætte finanslovforslaget for finansåret 1967-68 i overensstemmelse med grundlovens krav.

Skriftlige besvarelser af spørgsmål.

Af *Poul Hartling* til undervisningsministeren (27. oktober 1966):

„Vil ministeren forbedre tilskudsordningerne for de private realskoler?“

Undervisningsminister *K. B. Andersens* svar (8. november 1966):

Da Poul Hartling for to år siden stillede spørgsmål om forbedring af tilskudsordningen for de private realskoler, henviste jeg til, at der netop var nedsat et udvalg, der havde fået til opgave at overveje tilskudsreglerne for de private tilskudsberettigede skoleformer, herunder også realskolerne, og fremkomme med forslag til ændringer af disse regler. Formålet var at tilvejebringe forbedringer og endvidere mere ensartede tilskudsordninger for de forskellige private skoleformer. Der findes på dette område forskelle, som er svære at motivere.

Dette udvalg har endnu ikke kunnet gøre sit arbejde færdigt. Det er meget omfattende problemer, udvalget arbejder med. Det vil alle, der kender de mange forskellige private skoleformer og deres tilskudsordninger, forstå.

Udvalget arbejder i øjeblikket bl. a. med en gennemgang af regnskaber, der er udarbejdet på en sådan måde, at de muliggør virkelige sammenligninger mellem de forskellige skoleformer. Med de meget betydelige beløb, der fra det offentlige ydes til de private skoler, er det klart, at grundlaget for disse tilskud må være bedst muligt. Til trods for det meget omfattende arbejde og til trods for, at det er vanskeligt for ministeriet at skaffe tilstrækkeligt med mandskab til denne som så mange andre opgaver, venter jeg, arbejdet vil kunne være afsluttet i løbet af det kommende forår.

Når udvalget har afsluttet sit arbejde, vil der straks blive udarbejdet lovforslag om de længe ventede ændringer i tilskudsreglerne til de private skoler. Et sådant lovforslag vil selvfølgelig medføre en tilskudsforøgelse og dermed en meget betydelig merudgift for staten. Da det 3 års budget, der blev drøftet i folketinget for nylig, jo ikke omfatter ny lovgivning, er det altså penge, der skal skaffes udvej for ud over 3 års budgettets tal. Jeg tager Poul Hart-

[Undervisningsministeren.]

lings spørgsmål her som udtryk for, at Poul Hartling vil være med til at skaffe disse øgede midler, og det er jeg selvfølgelig taknemlig for.

Hvad specielt de private realskoler angår, gav jeg på Danmarks Realskoleforenings møde i oktober udtryk for, at jeg var opmærksom på, at den nuværende ordning for de private realskoler ikke er tilfredsstillende, navnlig ikke for de private realskoler, der ikke har hovedskoleklasser.

Netop på grund af de private realskolars særlig vanskelige stilling gav jeg også udtryk for, at vi er parat til at se på, om der kunne findes en midlertidig løsning for disse skoler, som ikke fik konsekvenser for andre private skoleformer på et tidspunkt, hvor vi endnu afventer udvalgsarbejdets resultat.

Det samme gav jeg allerede udtryk for ved den forhandling, som jeg i september måned havde med den private realskoles bestyrelse og lærerforening, hvor det blev aftalt, at foreningerne skulle fremsætte forslag til sådanne midlertidige foranstaltninger, der rent foreløbigt kunne hjælpe de private realskoler. Det må nu vise sig, om der kan findes en sådan rent midlertidig særforanstaltning for de private realskoler. Og jeg må derefter undersøge, om der er mulighed for at skaffe de nødvendige økonomiske midler.

Da det måske kan være af interesse, skal jeg oplyse, at der i dag eksisterer 103 private realskoler. Der er i de sidste 5 år nedlagt 19 skoler, mens der til gengæld i samme tidsrum er oprettet 11 nye private realskoler.

Af *Chr. Madsen* til undervisningsministeren (28. oktober 1966):

„Vil ministeren søge lærlingeloven optaget til snarlig revision?“

Undervisningsminister *K. B. Andersens* svar (8. november 1966):

I den redegørelse, som statsministeren afgav ved folketingets åbning, hed det om erhvervsuddannelserne:

„Erhvervsuddannelserne er under løbende revision. Regeringen er opmærksom på problemerne omkring lærlingeuddannelsen, herunder også på spørgsmålet om

en til danske samfundsforhold tilpasset anvendelse af de seneste erfaringer fra udlandet. Overvejelser om erhvervsuddannelseslovgivning må tages op i nært samarbejde med de faglige organisationer og med erhvervslivet.“

Hr. Chr. Madsen vil altså allerede derigennem have fået svar og vide, at vi er opmærksom på problemerne omkring lærlingeuddannelsen. Jeg kan føje til, at vi i ministeriet — bl. a. inspireret af den debat, som lærlingene landet over selv har sat i gang — arbejder med, hvorledes en reform af erhvervsuddannelseslovgivningen bedst og hurtigst kan gennemføres. Det må være rigtigt at finde frem til en lovgivning, der er i nøje overensstemmelse med udviklingen i erhvervslivet, og som er præget af den smidighed, som vore andre uddannelser i stigende grad præges af.

Med hensyn til de økonomiske muligheder for at gennemføre en faglig uddannelse finder jeg grund til at nævne, at spørgsmålet om de økonomiske vilkår for unge under uddannelse, herunder lærlinge, behandles i et udvalg om den fremtidige støtteordning for unge under uddannelse, og at man både for unge, der ønsker en faglig uddannelse, og for andre unge under uddannelse må tilstræbe en sådan ordning, at alle unge kan få den uddannelse, de har lyst og evner til.

Jeg kan endvidere nævne, at der i den kollegielov, der blev vedtaget i foråret, blev taget særligt hensyn til, at kollegiebyggeriet fremtidigt også kan komme lærlingene til gode.

Med den samfundsmæssige udvikling, vi er inde i, er det helt nødvendigt, at den grundlæggende faglige uddannelse har en sådan bredde, at vi ikke „båser“ de unge på et for snævert grundlag og derved begrænser deres muligheder både inden for faget og uden for faget.

Af *Arne Larsen* til boligministeren (7. november 1966):

„Agter ministeren at foreslå tidsfristen for afslutningen af lejevurderingerne udskudt?“

Det er ganske åbenbart, at de tidsfrister, som i lov om lejevurdering er fastsat for afslutningen af lejevurderingerne såvel af

[Arne Larsen.]

boliglejemål som erhvervslejemål, ikke kan overholdes. Vurderingsrådene er ganske overbebyrdet med arbejde og er i praksis ikke i stand til inden for den givne tidsfrist på forsvarlig måde at tage hensyn til de oplysninger, som tilflyder vurderingsrådene gennem lejernes vurderingskemaer. Det kan befrygtes, at såfremt vurderingsarbejdet skal være afsluttet inden dette års udgang, vil hele vurderingsarbejdet på usaglig måde blive jasket igennem. Samtidig med udskydelsen af fristen for vurderingsarbejdets afslutning bør også eventuelle kommende huslejeforhøjelsers ikrafttræden udskydes.

Loven om lejevurdering bør derfor efter min mening ændres, og derfor spørges, om ministeren snarest agter at fremsætte et forslag til lov om ændring i lov om lejevurdering, således at de omtalte tidsfrister udskydes.

Boligminister *Kaj Andresens* svar (11. november 1966):

I lov om lejevurdering § 6, stk. 3, er det fastsat, at vurderingen skal søges afsluttet så hurtigt som muligt. Det hedder endvidere i bestemmelsen, at der bør gives meddelelse til ejere og lejere inden udgangen af 1966 vedrørende resultatet af vurderingen i de ejendomme, hvis ejer rettidigt har indsendt oplysningsskema til vurderingsrådet. Det er således lovens forudsætning, at vurderingen i almindelighed bør være afsluttet inden årets udgang.

Hvad foreligger der nu om lejevurderingens stade? Det ærede medlem hr. Arne Larsen siger, at det er ganske åbenbart, at vurderingsrådene ikke er i stand til at vurdere på forsvarlig måde inden for de fastsatte tidsfrister. Lejernes landsorganisation og Centralorganisationen for Storkøbenhavns lokale Handelsforeninger har fremsat krav om at få forlænget tidsfristerne, og ifølge dagspressen går dette krav ud på, at hele boligforligets virkning udskydes et halvt år.

Der er imidlertid efter mit skøn ikke tilstrækkelig baggrund for disse påstande om, at vurderingen ikke kan afsluttes inden for de frister, som er fastsat herfor. Efter de oplysninger, der foreligger for mig om vur-

deringens hidtidige forløb rundt om i landets kommuner, er det mit indtryk, at den stort set skrider planmæssigt frem, og at vurderingen i almindelighed vil kunne afsluttes inden årets udgang. Størst har selvsagt problemerne været i Københavns kommune, og jeg vil ikke bestride, at det her kan blive vanskeligt at afslutte vurderingen rettidigt. Antallet af lejemål i Københavns kommune er jo meget stort, og ikke mindst antallet af stærkt differentierede erhvervslejemål er betydeligt. Om vurderingsarbejdet i København har lederen af lejevurderingsrådenes fælleskontor til dagbladet *Politiken* for den 10. ds. bl. a. udtalt, at man fortsat regner med at kunne være færdig i begyndelsen af januar, og at der ikke fra de enkelte vurderingsmænds side er givet udtryk for, at deres vurderinger er uforsvarlige på grund af tidnød.

Det er også mit indtryk, at arbejdet i lejevurderingsrådene skrider godt fremad, men på grund af de meget forskellige forhold, hvorunder de enkelte råd arbejder, og i betragtning af, at man endnu har et godt stykke vej tilbage, er det nok for tidligt at afgive et sikkert skøn over, hvornår alle rådene vil have afsluttet vurderingerne.

Jeg kan i øvrigt ikke se, at den relativt beskedne forsinkelse, der således vil blive tale om, behøver at medføre en udskydelse af de øvrige foranstaltninger. Forsinkelsen kan indhentes på anden måde, f. eks. gennem en forkortelse af varslingsfristerne.

Det er i øvrigt i det fremsatte forslag til lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lovforslaget vedrørende det almennyttige byggeris landsbyggefond allerede foreslået, at forhøjelser på grundlag af vurderingen kan få virkning pr. 1. april 1967, hvis de varsles inden udgangen af januar 1967. Det vil om en måneds tid være muligt med større nøjagtighed at fastslå, hvornår vurderingsarbejdet vil kunne afsluttes, og det vil da afklares, om der er behov for yderligere forkortelse af varslet eller andre foranstaltninger. Dette spørgsmål må i givet fald drøftes i folketingets boligudvalg, når lovforslagene på ny er fremsat efter det nye folketings sammentræden efter valget, og jeg går ud fra, at der i udvalget vil være tilslutning til at forhandle herom.

Af *Sigsgaard* til undervisningsministeren (14. november 1966):

„Vil ministeren foranledige, at „NATO-bussen“s propagandatur til danske skoler øjeblikkeligt standses?“

NATO-bussen, udsendt af Atlantsamenslutningen, har til opgave at propagandere for NATO. Dette er lovligt, men det forekommer betænkeligt, at den med ministeriel velsignelse anvendes til „oprustning“ af skoleungdommen for NATO. Det meddeles nu oven i købet i dagspressen, at skolepropagandaen finder sted i skoletiden og derfor kan tænkes opfattet som et led i undervisningen.

Det er nødvendigt, at dette høres op. Det vil derudover være velbegrunderet, om der på de skoler, hvis elever har været udsat for den ensidige påvirkning, arrangeres diskussioner — eventuelt udstillinger — om NATO, hvor NATO-modstandere er repræsenteret. Forhåbentlig kan ministeren støtte en sådan tanke.

Undervisningsminister *K. B. Andersens* svar (16. november 1966):

Jeg må straks udtrykke min skuffelse over, at en folketingsmand i alvor kan foreslå, at der indføres censur i skolerne. Der er i den danske skole en gammel tradition for den enkelte skoles frihed, og den ønsker jeg for min part ikke at anfægte.

I betænkningen „Det nye Gymnasium“ er det f. eks. stærkt fremhævet, at eleverne bør beskæftige sig med internationale og mellemfolkelige problemer, og vedrørende de ugentlige fællestimer i 2. og 3. gymnasieklasse er det nævnt, at de bl. a. skal anvendes til indførelse i aktuelle emner.

Disse fællestimer planlægges og tilrettelægges i almindelighed under elevernes medvirken, og det må derfor anses for særlig vigtigt, at der ikke fra ministeriets side gøres indgreb i skolernes frihed til at bruge timerne efter eget skøn.

Jeg kan ikke gå med til at indskrænke skolernes og elevernes demokratiske frihed ved fra centralt hold at forbyde hverken den ene eller den anden side af en politisk oplysningsvirksomhed, som de enkelte skoler og deres elever ønsker. Jeg er vidende om, at der rundt omkring i gymnasierne bliver givet orientering både fra den ene og den

anden side og med stærkt afvigende synspunkter på de aktuelle problemer, og sådan bør det vel også være.

Mit svar på hr. Sigsgaards spørgsmål om etablering af ministeriel censur kan derfor kun blive et nej.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

For så vidt det skulle blive nødvendigt at indkalde tinget til møde før valget den 22. november, vil meddelelse om tidspunkt og dagsorden blive tilsendt medlemmerne gennem folketingets bureau.

Mødet hævet kl. 12⁰⁶.

Der blev ikke afholdt flere møder i folketingsårets 1. samling.

Efter afslutningen af folketingets møde den 17. november modtoges svar på 2 spørgsmål, der var stillet til ministre med anmodning om skriftligt svar. Spørgsmål og svar er anført nedenfor.

Af *Kai Moltke* til boligministeren (11. november 1966):

„Anser ministeren det for lovligt og i overensstemmelse med den som et led i de fire partiers boligforlig gennemførte lov om ejerlejligheder, når der nu gennem avertering i dagspressen udbydes såkaldte „ejerværelser“ i ældre ejendomme til spekulationspriser på indtil 40.000 kr. og med 25 pct.s udbetaling? Agter regeringen ikke at gribe ind over for en sådan ublu udnyttelse af boligknapheden; og vil det ikke på nævnte baggrund være nødvendigt i lejelovgivningen at indføje skarpere bestemmelser til beskyttelse af sådanne medborgere, der er henvist til at leje enkelte værelser i den bestående boligmasse?“